

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

7201

1. Obiekt

ZESPÓŁ WIELORODZINNYCH DOMÓW MIESZKALNYCH
Funduszu Kwaterunku Wojskowego
(domy dla kadry podoficerskiej Marynarki Wojennej RP)

2. Czas powstania

Nr 53, 55 - 1934 r.
Nr 57 - 1936 r.

3. Miejscowość

GDYNIA - OKSYWIE

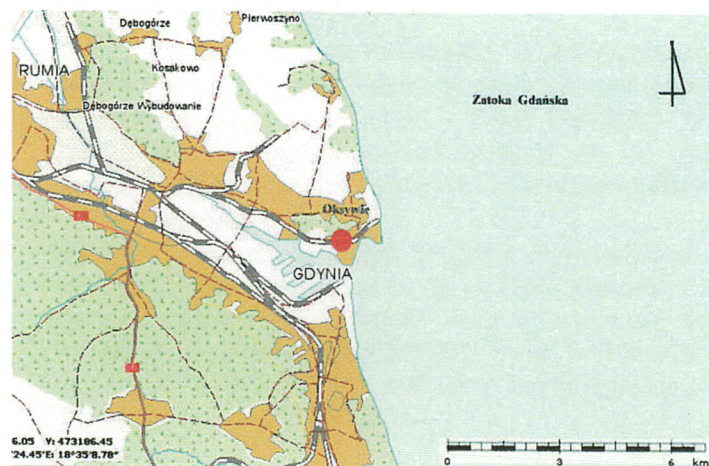

FOT. 1

FOT. 2

orientacja 1: 20 000

4. Adres

81-127 Gdynia
ul. Śmidowicza 53, 55, 57

ewidencja gruntów: **patrz poz. 24**

nr hipoteczny: **patrz poz. 24**

5. Przynależność administracyjna

województwo: **pomorskie**
 powiat: **miejski Gdynia**
 gmina: **gmina Gdynia**

6. Współrzędne geograficzne

patrz poz. 24

7. Poprzednie nazwy miejscowości

Oxsiua (1214 r. lub 1209 r.), Oxive (1224 r., 1655 r.); Oxhöfft (lata 1803–1810); Oksywja (1926 r.); Oxhöft

8. Właściciel i jego adres

Nr 53 - Wspólnota Mieszkaniowa „Śmidowicza 53”
Nr 55 - Wspólnota Mieszkaniowa „Śmidowicza 55”
Nr 57 - Wspólnota Mieszkaniowa „Śmidowicza 57”

9. Użytkownik i jego adres

patrz poz. 24

10. Formy ochrony

- Gminna Ewidencja Zabytków m. Gdynia
- Wojewódzka Ewidencja Zabytków

Oksywie należy do najstarszych osad na obszarze współczesnego miasta Gdyni. Źródłostów nazwy Oksywie posiada skandynawskie korzenie, wywodząc się od duńskiego słowa „*oxhofved*”, bądź normandzkiego „*oxihoved*”, oznaczającego głowę wołu. Końcówka nazwy wskazuje jednak na jej pradawne słowiańskie korzenie. Pierwsza wzmianka o wsi Oksywie pochodzi z 1212 r. i pojawia się w dokumencie fundacyjnym klasztoru norbertanek w Żukowie, które to w 1346 r. wystawiły dla Oksywia przywilej lokacyjny, lokujący wieś na prawie chełmińskim. Zabudowania średniowiecznej osady skupiały się przy pld. krawędzi Kępy Oksywskiej, w rejonie zasiedlonym od wielu stuleci. Po pierwszym rozbiórze Polski w 1772 r. i kasacie klasztoru żukowskich norbertanek Oksywie stało się własnością królów pruskich. 9 stycznia 1926 r. gmina Oksywie została włączona do gminy Gdynia, która to gmina niedługo po tym - 10 lutego 1926 r. - otrzymała prawa miejskie.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 r., jednym z najpilniejszych zadań jakie stanęły przed władzami Marynarki Wojennej RP była budowa portu wojennego na polskim wybrzeżu. Po faktycznym przejęciu przez władze polskie tej części Pomorza, dokonany 10.02.1920 r. w symbolicznym akcie zaślubin Polski z morzem, przystąpiono do intensywnej działalności inwestycyjnej. Pierwotnie planowano wykorzystanie do potrzeb militarnych istniejącego portu gdańskiego; jego rozbudowę w tym zakresie zlecono w 1920 r. doświadczonemu budowniczemu portów morskich inż. Tadeuszowi Wendzie. Jednak już w trakcie wykonywania projektu pojawiły się poważne trudności w zakresie planowego wykorzystania tego portu, zwłaszcza w zakresie potrzeb militarnych. Koniecznością stało się uniezależnienie od portów niemieckich i budowa głównego portu Rzeczypospolitej na polskim odcinku wybrzeża.

c.d. załącznik nr 1

SYTUACJA

Zespół trzech wolnostojących wielorodzinnych domów mieszkalnych, usytuowany w południowej części Oksywia, w sąsiedztwie oksywskiego portu wojennego i bezpośrednim sąsiedztwie terenów Stoczni Marynarki Wojennej. Wzniesione w linii zabudowy ptn. pierzei ul. Śmidowicza (d. ul. Okrężnej), wytyczonej wzdłuż linii kolejowej łączącej Gdynię z portem wojennym na Oksywiu. Zajmują teren wąskiego wywłaszczenia u pld. podnóża zalesionej Kępy Oksywskiej; pomiędzy lasem a domami teren ogrodów działkowych.

W kompozycji zespołu czytelna dyscyplina projektowa, wskazująca na przypuszczalnie niezrealizowaną (?) koncepcję utworzenia zespołu składającego się z dwóch niezależnych segmentów, założonych na planach regularnych czworoboków – każdy składający się z dwóch bliźniaczych wielorodzinnych domów mieszkalnych, ramujących duży prostokątny dziedziniec z parkingiem, z wjazdem od strony ul. Śmidowicza. Elewacje frontowe zwrócone na południe, w kierunku ulicy.

MATERIAŁ I KONSTRUKCJA

fundamenty – żelbetonowe

mury – ściany zewnętrzne i wewnętrzne murowane z cegły, licowane płytkami klinkierowymi w dwóch kolorach: wysoka cokołowa kondygnacja piwniczna, gzymsy i piony klatek schodowych licowane płytkami o ciemniejszej tonacji, płaszczyzny elewacji - płytki w jaśniejszej tonacji

stropy – w piwnicach stropy żelbetonowe

- na wyższych kondygnacjach stropy Kleina z wypełnieniem ceglanym

wieżba dachowa – dach o konstrukcji żelbetonowej

pokrycie dachu – papa

posadzki – piwnica: wylewka

- sień: lastrico

- mieszkania: klepka drewniana

schody – piwniczne: 1-biegowe, na stopniach wylewka, zachowana prosta metalowa poręcz przyścienna

- klatki schodowe: monolityczne, żelbetonowe, 2-biegowe, stopnie i podesty schodów pokryte lastrico; zachowana balustrada metalowa z płaskowników z drewniana poręczą o wolutowym zakończeniu w przyziemiu

okna – otwory okienne prostokątne, okna drewniane, skrzynkowe, 2- i 3-skrzydłowe o kwaterowych podziałach szczeblinowych, część z wywietrznikami. Stolarka częściowo zachowana (ok. 50 %). Na balkonach wysokie okna balkonowe, 2-skrzydłowe o kwaterowych podziałach szczeblinowych. Stolarka okienna w znacznym stopniu wymieniona na okna PCV – z zachowaniem zasadniczych podziałów, z pominięciem drobnokwaterowych podziałów szczeblinowych.

- okna piwniczne stalowe, 2-skrzydłowe, zaopatrzone w stalowe kraty; część okien zamykana stalowymi okiennicami

drzwi – drzwi zewnętrzne – stolarka drzwi zewnętrznych wymieniona – drzwi stalowe, 1-skrzydłowe ze ścianką boczną, skrzydło z przeziernikiem, zamki zatraskowe

- drzwi wewnętrzne – stolarka drzwi wewnętrznych w znacznym stopniu wymieniona, drzwi 1-skrzydłowe o zróżnicowanej konstrukcji

c.d. załącznik nr 2

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne wielorodzinne budynki mieszkalne	17. Użytkowanie obecne wielorodzinne budynki mieszkalne
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Stan techniczny obiektów wchodzących w skład zespołu dobry. Obiekty zadbane, poddawane systematycznym remontom.	
20. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie Wskazane utrzymanie oryginalnego wystroju elewacji, w szczególności charakterystycznego dla nich licowania elewacji płytkami klinkierowymi.			

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

22. Bibliografia

- **M. Sołtysik** *Gdynia miasto dwudziestolecia międzywojennego. Urbanistyka i architektura*, Warszawa 1993.
- *Przewodnik po zabytkach Oksywia*, praca zbiorowa, Gdynia 2006.

23. Źródła ikonograficzne i kartograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

Źródła ikonograficzne:

- fot. arch. 1 – budowa domów FKW przy ul. Okrężnej 53/55 (ob. ul. Śmidowicza 53,55), 1935 r. ; fot. (w:) *Przewodnik po zabytkach Oksywia*
- fot. arch. 2 – domy mieszkalne przy FKW ul. Okrężna 53/55 (ob. ul. Śmidowicza 53,55), stan z lat 1935/36; fot. (w:) **M. Sołtysik** *Gdynia miasto dwudziestolecia międzywojennego. Urbanistyka i architektura*

24. Uwagi

- poz.4 - Nr 53** – działka 70/2, obręb Gdynia, KW: [REDACTED]
Nr 55 – działka 72/2, obręb Gdynia. KW: [REDACTED]
Nr 53 i 55 /podwórko/- działka 71/2, obręb Gdynia, KW: [REDACTED]
Nr 57 – działka 73/2, obręb Gdynia, KW: [REDACTED]
- poz.6 - Nr 53** – X: 742152.42; Y: 470186.65; N: 54°32'32.53"; E: 18°32'20.5"
Nr 55 – X: 742162.58; Y: 470159.3; N: 54°32'32.85"; E: 18°32'18.98"
Nr 57 – X: 742181.33; Y: 470263.99; N: 54°32'33.48"; E: 18°32'24.8"
- poz.9 - użytkownik:** j.w.
zarządca: **Nr 53** – Licencjonowane Zarządzanie Nieruchomościami PIRAMIDA s.c., 81-533 Gdynia ul. Kowieńska 9
Nr 55 – CERTUS –SERWIS Dariusz Kunicki, 81-155 Gdynia ul. Płk. Dąbka 259
Nr 57 – Doradztwo Inwestycyjne i Zarządzanie Nieruchomościami BMT WYBRZEŻE, 81-175 Gdynia ul. Czwartaków 8/3

25. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

26. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data, podpis autora)

tekst

plany i rysunki

fotografie

mgr inż. arch. Jolanta Potylicka

wrzesień 2013 r.

**KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE
PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO**

27. Załączniki

10 załączników

G D Y N I A - O K S Y W I E ul. Śmidowicza 53, 55, 57 (gmina Gdynia, powiat m. Gdynia, woj. pomorskie)	ZESPÓŁ WIELORDZINNYCH DOMÓW MIESZKALNYCH Funduszu Kwaterunku Wojskowego	Zawartość załącznika: poz. 12 – c.d. (1)
--	--	--

poz.12 – c.d. (1)

Jeszcze w 1920 r. Departament dla Spraw Morskich Ministerstwa Spraw Wojskowych, na czele z wiceadmirałem Kazimierzem Porębskim, podjął decyzję o budowie portu w Gdyni. Przyszły port miał spełniać zarówno wymagania wojennomorskie jak i handlowe oraz rybackie. Na jego lokalizację wybrano odcinek wybrzeża pomiędzy Kępą Oksywką a Kamienną Górą.

Prace nad budową portu gdyńskiego rozpoczęto 29 maja 1921 r. W pierwszym etapie wybudowano przystań, która otrzymała nazwę „Tymczasowy Port Wojenny i Schronisko dla Rybaków”. Oddano ją do użytku 29.04.1923 r.

W latach następnych kontynuowano prace przy budowie portu wojennego, realizując w tym zakresie nowy projekt inż. T. Wendy, obejmujący zarówno zagospodarowanie akwenów wodnych jak i zaplecza technicznego bazy okrętowej oraz zaplecza administracyjno – socjalnego tj. gmachów dowództwa, gmachów szkoleniowych, koszarowych oraz mieszkalnych dla kadry i jej rodzin.

Jesienią 1926 r. wraz z ukończeniem budowy Akwenu Północnego przeniesiono do Gdyni polską flotę wojenną, dotychczas stacjonującą w Pucku. Nagłąca stała się wówczas potrzeba przygotowania dla niej odpowiedniego zaplecza. Do realizacji tego zadania przystąpiono równolegle z budową portu. Na lokalizację zaplecza wybrano stosunkowo płaski teren w bezpośrednim sąsiedztwie Basenu Północnego, u podnóża stromo wznoszącego się po stronie płn. wzgórza, w niewielkiej odległości od zabudowań wsi Oksywie. Powstał tu okazały kompleks zabudowań, projektu wybitnego warszawskiego architekta Mariana Lalewicza. Zaprojektowano zespół o klarownym, uporządkowanym układzie przestrzennym, wzorowany na promienistych założeniach urbanistyki francuskiej, o starannie przemyślanej kompozycji, łączący, wyodrębnione przestrzenie, wszystkie niezbędne funkcje – reprezentacyjny Gmach Dowództwa Floty, budynki koszarowe Centrum Wyszkożenia Floty wraz z rozbudowanym zapleczem koszarowym oraz zespół budynków mieszkalnych dla kadry oficerskiej i podoficerskiej.

Wobec braku dogodnego połączenia komunikacyjnego Oksywia z Gdynią, szczególnie nagłąca potrzebą stało się wówczas sprawne rozwiązanie kwestii mieszkań dla oficerów i podoficerów. Już w 1925 r., na terenie oksywskiego kompleksu wybudowano pierwszy dom mieszkalny dla 4 rodzin oficerów – obecnie budynek przychodni AMW (ul. Śmidowicza 69), nawiązujący swą architekturą i wystrojem elewacji do architektury zespołu.

Kompleksowo problem mieszkaniowy został rozwiązany jednak dopiero w latach 1928-30, kiedy to na terenie kompleksu wzniesiono obiekty komponowanego zespołu wielorodzinnnych domów mieszkalnych dla podoficerów i oficerów (obecne domy przy ul. Arciszewskich 27,28,29,30 oraz ul. Śmidowicza 71B).

Wobec stale wzrastającej liczby kadry domy oficerskie i podoficerskie wzniesione na terenie oksywskiego kompleksu nie stanowiły wystarczającego zaplecza mieszkaniowego. Zadecydowano wówczas o budowie kolejnych wielorodzinnnych domów mieszkalnych dla rodzin wojskowych, zlokalizowanych już wprawdzie poza obrębem kompleksu jednak w bezpośrednim jego sąsiedztwie.

Zadanie to powierzono **Funduszowi Kwaterunku Wojskowego (FKW)**, instytucji o osobowości prawnej, utworzonej w 1927 r. przy Ministerstwie Spraw Wojskowych na mocy artykułu 19 Ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. „O zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju”, tworzącej podwaliny pod rozwój mieszkalnictwa wojskowego w dwudziestolecie międzywojennym. FKW jako instytucja cywilna przeznaczony był do realizacji zadań dla potrzeb wojska: wznoszenia budynków mieszkalnych, stanowiących jego własność, ich utrzymania konserwacji. Miał obowiązek budować na gruntach państwowych, jednak w przypadku ich braku mógł też nabywać grunty pod budowę w trybie wywłaszczenia.

W myśl zapisów ustawy kwatera stała (mieszkanie) przysługiwała wyłącznie oficerom i żonatym podoficerom zawodowym w służbie stałej w stanie czynnym; podoficerowie nieżonaci i szeregowcy mogli być zakwaterowani wyłącznie we wspólnych koszarach. O metrażu należnego mieszkania służbowego decydował stopień wojskowy, a przydzielała je zwierzchnia władza wojskowa niezależnie od liczebności rodziny zakwaterowanego. Nie miało przy tym znaczenia czy sam zakwaterowany posiadał inne prywatne mieszkanie. Kwatera zawodowego wojskowego, choć rodzinna, nie miała charakteru socjalnego. Jako pozostająca w wyłącznej dyspozycji władz wojskowych związana była bezpośrednio z czasem i wymaganiami służby wojskowej. Przydzielał ją komendant garnizonu, a czynsz opłacany był w drodze potrąceń z uposażenia zakwaterowane osoby. W przypadku przeniesienia w stan spoczynku lub zwolnienia ze służby czynnej, kwatera musiała być opróżniona pod rygorem eksmisji przeprowadzonej przy użyciu Żandarmerii Wojskowej.

Akcja budowlana FKW prowadzona była w okresie międzywojennym na szeroką skalę. Budownictwo FKW cieszyło się bardzo dobrą opinią, z racji solidności oraz profesjonalizmu wykonania. Prace projektowe powierzano najwybitniejszym architektom (między innymi: Marian Lalewicz, Kazimierz Tołłoczko, Juliusz Dzierżanowski Janusz Krauss, Julian Lisiecki, Czesław Przybylski, Jan Reda, Romuald Gutt, Józef Jankowski,), co sprawiło, że realizacje FKW stały się wzorcem i punktem odniesienia dla wznoszonych ówczesnie budynków mieszkalnych. Do dnia dzisiejszego przetrwało wiele obiektów wybudowanych przez FKW, głównie (choć nie tylko) w Warszawie.

W Gdyni działania budowlane FKW przypadają na pocz. lat 30. XX w. Z funduszy wojskowych powstał wówczas wspomniany kompleks budynków mieszkalnych na terenie oksywskiego zespołu koszar i dowództwa floty, zaprojektowany przez Mariana Lalewicza oraz projektowane również przez Lalewicza dwa domy - dom oficerski przy ul. 10 Lutego 29 i dom podoficerski przy ul. Morskiej 67.

FKW był pod względem finansowym instytucją uprzywilejowaną, tak więc standard budowanych przez niego mieszkań – szczególnie dla wyższej kadry oficerskiej – był stosunkowo wysoki. Temat tzw. „małego mieszkania”, charakterystyczny dla realizacji ZUS-owskich i WSM-owskich, podejmowano tylko w projektach domów podoficerskich.

Przykłady takich właśnie rozwiązań zastosowano we wspomnianych zespołach mieszkaniowych dla rodzin wojskowych, budowanych w sąsiedztwie oksywskiego zespołu koszar i dowództwa Floty. Wielorodzinne domy mieszkalne usytuowane zostały u podnóża Kępy Oksywskiej, w bliskim sąsiedztwie portu wojennego na Oksywiu, przy głównej drodze, prowadzącej z Oksywia do śródmieścia Gdyni (obecne ulice: Arciszewskich, Okrężna i Śmidowicza). Autorami tych projektów byli architekci warszawscy.

Architektura wznoszonych na początku lat 30. XX w. domów mieszkalnych dość mocno odbiegała od powszechnie dotąd spotykanych typów zabudowy; istniała tendencja do tworzenia funkcjonalistycznych zespołów, zaspokajających szerokie potrzeby mieszkaniowe a budowanych przez inwestorów publicznych, takich jak m. innymi FKW. Powstawały zespoły złożone z wielokondygnacyjnych domów wielorodzinnych, o prostych kubicznych bryłach i oszczędnym, strukturalnym detalu elewacji. Mieściły niewielkie mieszkania o skromnym, funkcjonalistycznym wyposażeniu i wystroju.

Jako pierwszy na Oksywiu, w 1933 r., oddany został do użytku wielorodzinny dom przy obecnej ul. Arciszewskich 33. Autorem projektu był znany warszawski architekt - Kazimierz Tołłoczko, autor m. innymi projektów domów oficerskich i podoficerskich dla FKW w Warszawie.

Wykonawcą była znana gdyńska firma budowlana Bernarda Dulnego.

Bernard Dulny

ur. 22.08.1886 r. w Komórsku k/Świecia; pochowany na cmentarzu witomińskim w Gdyni

budowniczy, architekt

Działacz społeczny, m.in. współzałożyciel chóru „Harmonia” i spółki „Gazeta Kaszubska” w Wejherowie

G D Y N I A - O K S Y W I E ul. Śmidowicza 53, 55, 57 (gmina Gdynia, powiat m. Gdynia, woj. pomorskie)	ZESPÓŁ WIELORDZINNYCH DOMÓW MIESZKALNYCH Funduszu Kwaterunku Wojskowego	Zawartość załącznika: poz. 12 – c.d. (2) poz.13 – c.d. (1)
--	--	--

poz.12 – c.d. (2)

Rok później, w 1934 r. powstał na Oksywiu spójny architektonicznie zespół dwóch wielorodzinnych domów mieszkalnych przy ówczesnej ulicy Okrężnej (ob. ul. Śmidowicza 53/55) autorstwa innego warszawskiego architekta Juliusza Dzierżanowskiego.

Juliusz Dzierżanowski*12.04.1874 – 03.03.1943**architekt / budowniczy*

1893-98 studia architektoniczne w Instytucie Inżynierów Cywilnych w Petersburgu. 1902-19 praktyka w Wydziale Budowlanym m. st. Warszawy. 1921-31 prowadził własne biuro architektoniczne, 1931-39 praca w Ministerstwie Komunikacji. 1940-43 wykładał w szkole budowlanej w Krakowie.

Prace w Warszawie i w okolicy: remiza tramwajowa, dom administracyjny i kąpielisko dla tramwajarzy przy ul. Kawęczyńskiej; zajezdnia autobusowa i budynek administracyjny przy ul. Inżynierskiej, warsztaty tramwajowe przy ul. Młynarskiej, remiza tramwajowa na Rakowcu, budynki stacyjne EKD na linii Warszawa-Grodzisk, kierownictwo budowy hal targowych na Koszykach, wszystkie budowle w Parku Paderewskiego. Przebudowa i budowa wielu domów: przy Nowym Świecie 4 na siedzibę Polskiego Monopolu Tytoniowego, przy Marszałkowskiej 94 na Towarzystwo „Światło i Siła”, dom przy Krakowskim Przedmieściu 16, („Pod Messalką”), dom dr Kopcia przy ul. Mokotowskiej 39 i wiele in.

/Na podstawie: Łoza St.: Architekci i budowniczowie w Polsce. W-wa 1954.

Oprac.: A. Barański

źródło : internet

Wykonawstwo także w tym przypadku powierzono firmie budowlanej Bernarda Dulnego.

Domy tworzyły regularny czworobok z prostokątnym dziedzińcem w środku. Charakteryzowały się zauważalnie wyższym standardem w stosunku do mieszkań w domu przy ul. Arciszewskich 23. Mieszkania tu były nieco większe (powyżej 60 m²), również poziom wykończenia elewacji i wnętrz był wyższy. W architekturze prostych, lecz harmonijnie zakomponowanych brył, zwraca uwagę staranne opracowanie elewacji, które na całej powierzchni pokryto licówką – pasy cokołów, gzymsów i piony klatek schodowych wyróżniono licowaniem dekoracyjnie układanymi płytkami klinkieru o ciemniejszym odcieniu; pozostała część elewacji pokryta została płytkami jaśniejszymi.

Dwa lata później, w 1936 r., w bezpośrednim sąsiedztwie oddany został kolejny wielorodzinny dom mieszkalny przy ówczesnej ul. Okrężnej (ob. ul. Śmidowicza 57). Autorem projektu był również Juliusz Dzierżanowski. Dom otrzymał architekturę spójną z architekturą wcześniejszych domów nr 53,55, tworząc wraz z nimi zwarty architektonicznie zespół. Przez analogie usytuowany został prostopadle do ulicy, mieścił 22 mieszkania o nieco mniejszej powierzchni ok. 50 m².

Po zakończeniu II wojny światowej budynki przeszły na własność Skarbu Państwa i oddany zostały pod zarząd Garnizonowej Administracji Mieszkań. Po 2000 r. sukcesywnie przejmowane przez Wspólnoty Mieszkaniowe.

Obiekty o architekturze funkcjonalistycznej, nawiązującym do trendów i form architektury gdynskiej lat trzydziestych XX wieku.

poz.13 – c.d. (1)

RZUTY

Rzuty wszystkich budynków założone na planie litery „L”, pozwalającym na realizację wspomnianej wyżej, przypuszczalnie (?) zamierzonej urbanistycznej kompozycji – dwóch dwublokowych segmentów z wewnętrznymi dziedzińcami. Dom nr 57 o mniejszej powierzchni zabudowy.

Rzuty dwutraktowe, trzysekcyjne. Plany domów 53 i 55 bliźniacze, bardziej rozczłonkowane niż domu nr 57, w partii frontowej z głębokimi uskokami; w domach tych zaprojektowano w większości większe trzy - i czteropokojowe mieszkania. Rzut domu nr 57 założony na regularnym, zwartym planie litery „L”; mieszkania dwupokojowe.

BRYŁY

Bryły proste, kubiczne, przykryte dachami wielospadowymi o niewielkim nachyleniu połaci, całkowicie podpiwniczone. Bryły domów nr 53,55 z czytelnie wyodrębnionymi, wyższymi skrzydłami frontowymi; bardziej rozczłonkowane wskutek wzajemnego przesunięcia rzutów obu skrzydeł. Bryła domu nr 55 bardziej zwarta, o ujednoliconej ilości kondygnacji poszczególnych jej elementów.

Ilość kondygnacji poszczególnych segmentów brył zróżnicowana: – w domach nr 53,55 skrzydła frontowe o 5 kondygnacyjne, skrzydła północne 4-kondygnacyjne; w domu nr 57 – skrzydło frontowe i poprzeczne skrzydło północne tej samej wysokości, 5-kondygnacyjne lecz o przesuniętych względem siebie poziomach stropów nad poszczególnymi kondygnacjami; ponadto w skrzydle frontowym ostatnia kondygnacja jest kondygnacją niemieszkalną, pełniąc rolę strychu.

ELEWACJE

Elewacje o wystroju charakterystycznym dla funkcjonalistycznej architektury mieszkaniowej lat 30. XX w. Charakteryzują się prostym lecz harmonijnym i zrównoważonym wystrojem, konsekwentnie realizującym założenia skrajnego funkcjonalizmu. Elewacje gładkie, o oszczędnym detalu, z przewagą podziałów wertykalnych, ściśle dowiązanych do funkcjonalnej struktury wnętrza. Licowane płytkami klinkierowymi; elementy strukturalne takie jak wysoka kondygnacja cokołowa, gzymsy i piony klatek schodowych podkreślone płytkami o ciemniejszej tonacji. Osie elewacji wyznaczone pionami prostokątnych otworów okiennych, jednak ze względu na słabe akcentowanie pionów, dające dominujące wrażenie podziałów punktowych elewacji. Szczególnie starannie opracowano piony klatek schodowych, podkreślając je licowaniem klinkierem o ciemniejszej barwie i stosując tu na całej wysokości pionu ozdobny ornament strukturalny. Elementami podnoszącymi walory estetyczne elewacji są ozdobne metalowe balustrady balkonów, o zaokrąglonych narożach, wykonane z prętów. Wertykalizm elewacji akcentuje wąski ceglany gzyms międzykondygnacyjny ponad kondygnacją przyziemia.

Elewacje domów 53,55 rozwiązane analogicznie, asymetryczne. Elewacja frontowa dwuczłonowa, z silnie wysuniętym skrzydłem frontowym i głęboko cofniętym skrzydłem północnym. Elewacja skrzydła frontowego 5-osiowa, asymetryczna, w 2-giej osi od strony wjazdu na podwórze pion klatki schodowej z wejściem do tej sekcji budynku; w 1-szej i 4-tej osi elewacji we wszystkich kondygnacjach (z wyłączeniem kondygnacji przyziemia) balkony o balustradach jak opisano wyżej. Na całej szerokości elewacja południowej cofniętego skrzydła północnego szeroki balkon o zaokrąglonym narożu i balustradzie j.w. Elewacje od strony podwórza bez balkonów, o podziałach wyznaczonych pionami otworów okiennych i zaakcentowanych pionach klatek schodowych.

Elewacja płn. skrzydła płn. bez otworów okiennych.

G D Y N I A - O K S Y W I E ul. Śmidowicza 53, 55, 57 (gmina Gdynia, powiat m. Gdynia, woj. pomorskie)	ZESPÓŁ WIELORDZINNYCH DOMÓW MIESZKALNYCH Funduszu Kwaterunku Wojskowego	Zawartość załącznika: poz.13 – c.d. (2)
--	--	---

poz.13 – c.d. (2)

Elewacje domu nr 57, za wyjątkiem elewacji zachodniej, symetryczne. W elewacji wsch., analogicznie jak w domach nr 53 i 55 symetrycznie zaakcentowane kolorystycznie i strukturalnie piony klatek schodowych (2-ga i 5-ta oś elewacji); ponadto w 4-tej i 6-tej osi elewacji na wszystkich kondygnacjach (z wyłączeniem kondygnacji przyziemia) balkony o zaokrąglonych narożach i balustradach j.w. Elewacja frontowa 2-osiowa; w poziomie 2-giej i 3-ciej kondygnacji obie osie „spięte” wspólnym szerokim balkonem o formie j.w. Analogiczne balkony we wsch. osi dwuosiowej elewacji południowej poprzecznego skrzydła pñ. Elewacja północna 2-osiowa; osie wyznaczone pionami otworów okiennych. Elewacja zachodnia 12-osiowa, osie wyznaczone pionami otworów okiennych i balkonów w 1- szej i 4-tej osi od północy. Poziomy otworów okiennych dwóch pñ. osi elewacji przesunięte względem poziomu otworów okiennych skrzydła frontowego; w tych osiach elewacji czytelne 4 pełne kondygnacje; w pozostałych osiach 3- kondygnacje i wysoka kondygnacja poddasza.

Elewacje: wsch. na szerokości 3,4,5 – tej osi południowej i zach. na szerokości 3,4,5,6,7 osi południowej we wszystkich kondygnacjach wtórnie otynkowane.

WNĘTRZE

Zachowany pierwotny układ wnętrza oraz czytelny charakter skromnego, funkcjonalistycznego wystrój i wyposażenia mieszkań. Na klatkach schodowych zachowane metalowe balustrady z płaskowników z drewnianą poręczą o wolutowym zakończeniu w przyziemiu

INSTALACJE

Budynek posiada instalacje elektryczną, c.o., gazową, wodno-kanalizacyjną, telefoniczną, odgromową.

FOTOGRAFIE

1. zespół domów mieszkalnych – widok od strony ul. Śmidowicza (na pierwszym planie nr 53)
2. zespół domów mieszkalnych – widok od strony północnej (po prawej stronie fotografii nr 53, po lewej nr 55)

budynek mieszkalny ul. Śmidowicza 53

3. elewacja frontowa (od strony ul. Śmidowicza)
4. elewacja frontowa (od strony ul. Śmidowicza)
5. elewacja zachodnia (widok do strony ulicy)
6. elewacje zachodnia i północna (widok od strony północnej)
7. elewacje wschodnia i północna (widok od strony podwórza)

8. domy ul. Śmidowicza 53 i ul. Śmidowicza 53 (widok od strony wspólnego podwórza)
9. elewacja frontowa – ozdobna wnęka pionu frontowej klatki schodowej
10. elewacja frontowa – balustrady balkonów
11. elewacja frontowa – skrobaczka do butów przed wejściem do frontowej klatki schodowej (analogiczne przy wejściach do pozostałych klatek schodowych)
12. stolarka okienna
13. stolarka okienna
14. elewacja wschodnia – krata okna piwnicznego
15. ozdobna rozeta otworu wentylacyjnego (?) nad oknem piwnicznym
16. j.w.
17. balustrada schodów terenowych po pñn. stronie budynku
18. balustrada we wszystkich klatkach schodowych – przyziemie
19. balustrada we wszystkich klatkach schodowych – podest międzykondygnacyjny
20. drzwi do piwnicy
21. poręcz schodów piwnicznych
22. piwnice

budynek mieszkalny ul. Śmidowicza 55

23. elewacja frontowa (od strony ul. Śmidowicza)
24. elewacja frontowa (skrzydło wschodnie)
25. elewacje zachodnia i północna (widok od strony podwórza)
26. elewacja zachodnia (widok od strony podwórza)
27. elewacja wschodnia
28. elewacja frontowa – ozdobna wnęka pionu frontowej klatki schodowej
29. elewacja frontowa – skrobaczka do butów przed wejściem do frontowej klatki schodowej (analogiczne przy wejściach do pozostałych klatek schodowych)
30. elewacja frontowa – balustrady balkonów
31. elewacja zachodnia - ozdobna wnęka pionu klatki schodowej

budynek mieszkalny ul. Śmidowicza 57

32. elewacja frontowa (wschodnia) – widok od strony ul. Śmidowicza
33. elewacje południowa i zachodnia – widok od strony ul. Śmidowicza
34. widok zespołu od strony ul. Śmidowicza (na pierwszym planie elewacja pñd. domu nr 57)
35. elewacje północna i zachodnia
36. elewacja północna
37. elewacja południowa – balustrady balkonów
38. stolarka okienna
39. balustrada schodów wszystkich klatek schodowych – przyziemie
40. balustrada schodów wszystkich klatek schodowych
41. balustrada schodów wszystkich klatek schodowych – podest międzykondygnacyjny

G D Y N I A - O K S Y W I E
ul. Śmidowicza 53, 55, 57
(gmina Gdynia, powiat m. Gdynia, woj. pomorskie)

**ZESPÓŁ WIELORDZINNYCH
DOMÓW MIESZKALNYCH**
Funduszu Kwaterunku Wojskowego

Zawartość załącznika:

- plany sytuacyjne
- fotografie archiwalne

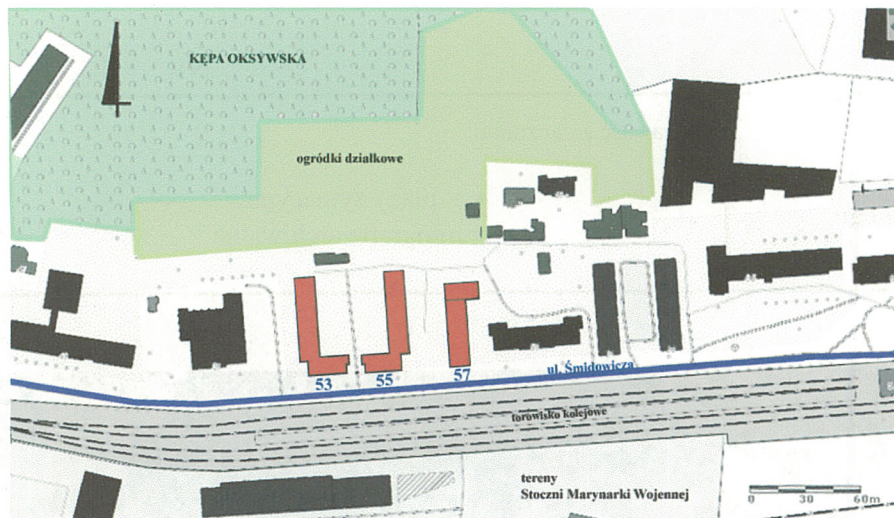

sytuacja – zdjęcie satelitarne

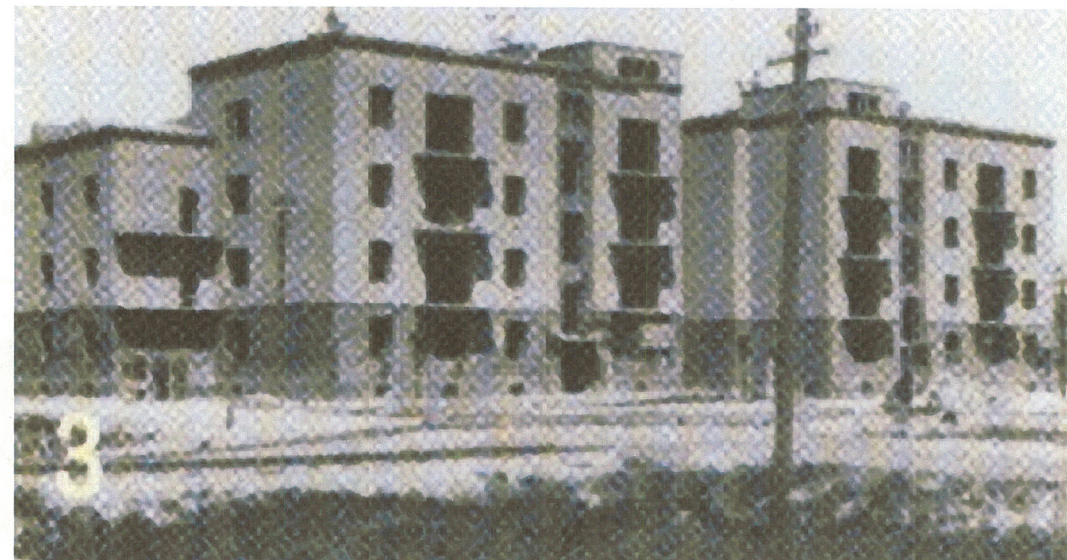
wszystkie mapy – źródło: internet

mapa katastralna

mapa topograficzna

fot. arch. 1 – fotografia z czasu budowy (1934 r.)

FOTOGRAFIE ARCHIWALNE

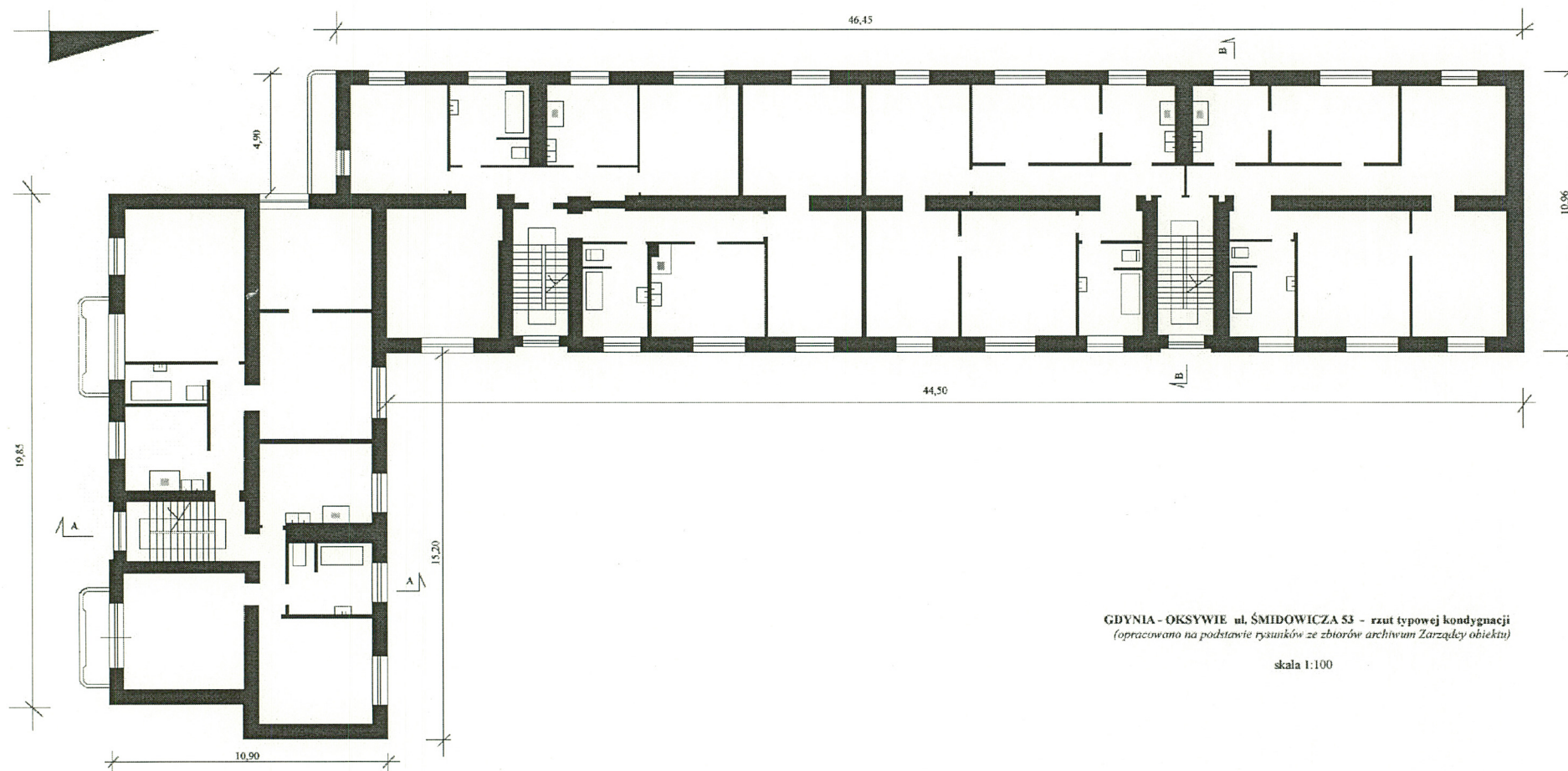
fot. arch. 2 – lata 1935-36

G D Y N I A - O K S Y W I E
ul. Śmidowicza 53, 55, 57
(gmina Gdynia, powiat m. Gdynia, woj. pomorskie)

**ZESPÓŁ WIELORDZINNYCH
DOMÓW MIESZKALNYCH**
Funduszu Kwaterunku Wojskowego

Zawartość załącznika:

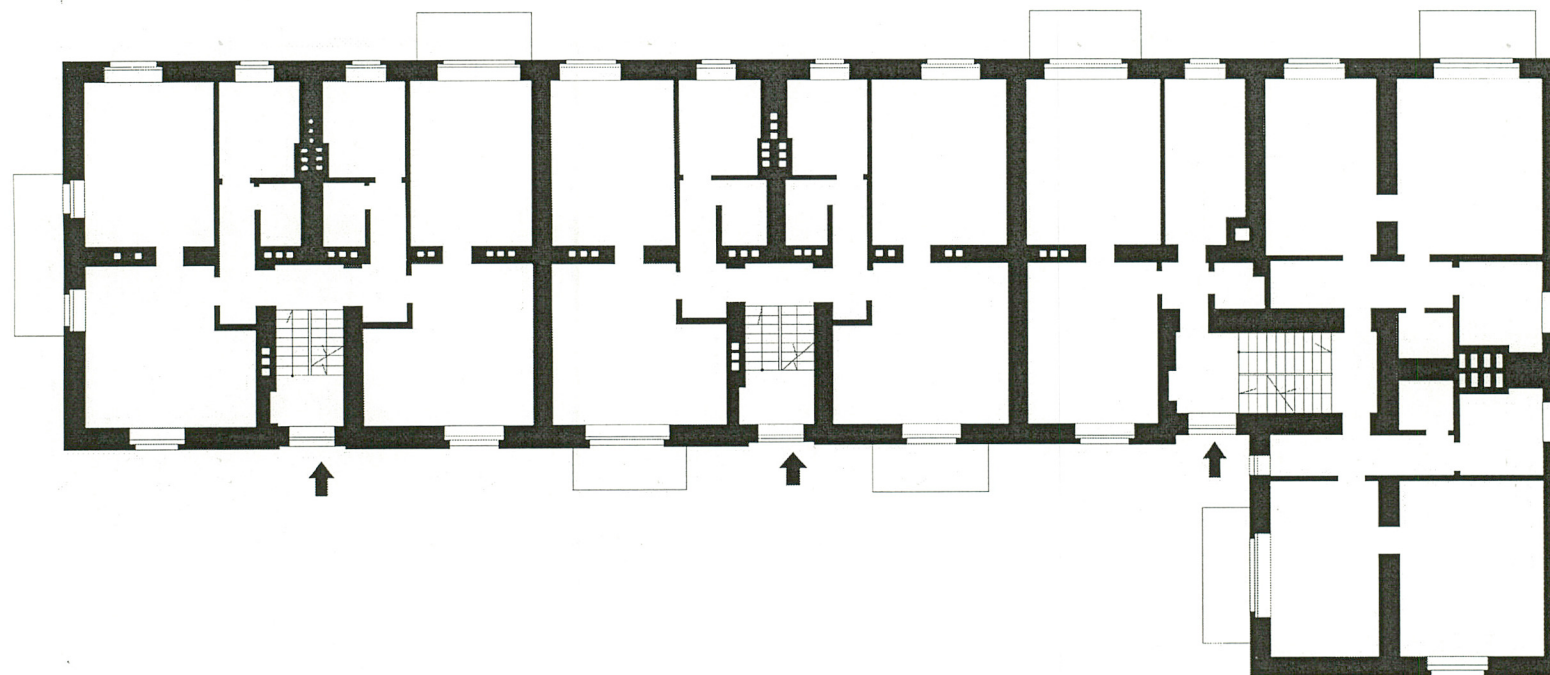
rzuty typowej kondygnacji
– ul. Śmidowicza 53, 57

GDYNIA - OKSYWIE ul. ŚMIDOWICZA 53 - rzut typowej kondygnacji
(opracowano na podstawie rysunków ze zbiorów archiwum Zarządku obiektu)

skala 1:100

4510

1:200

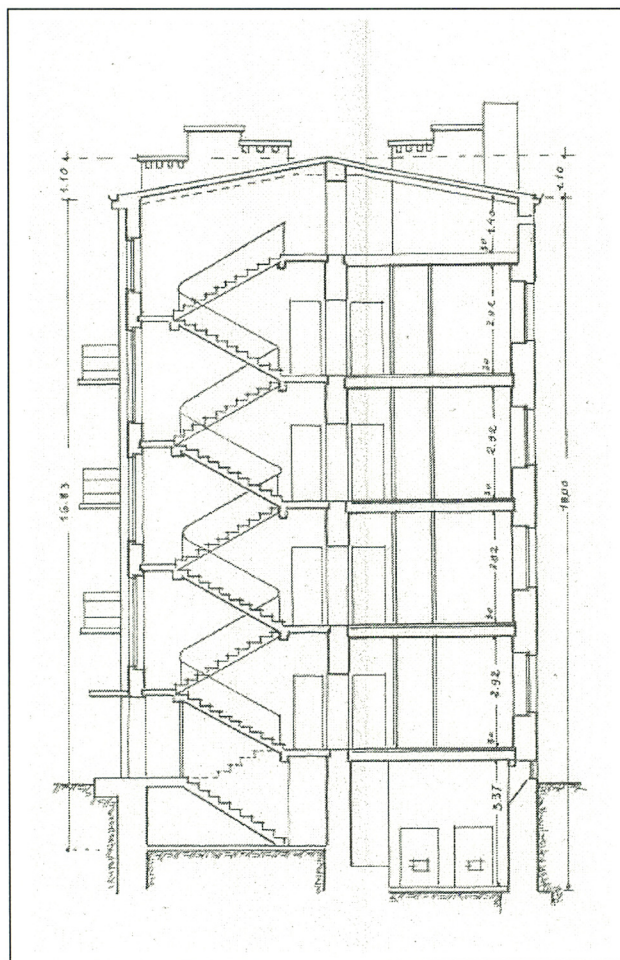
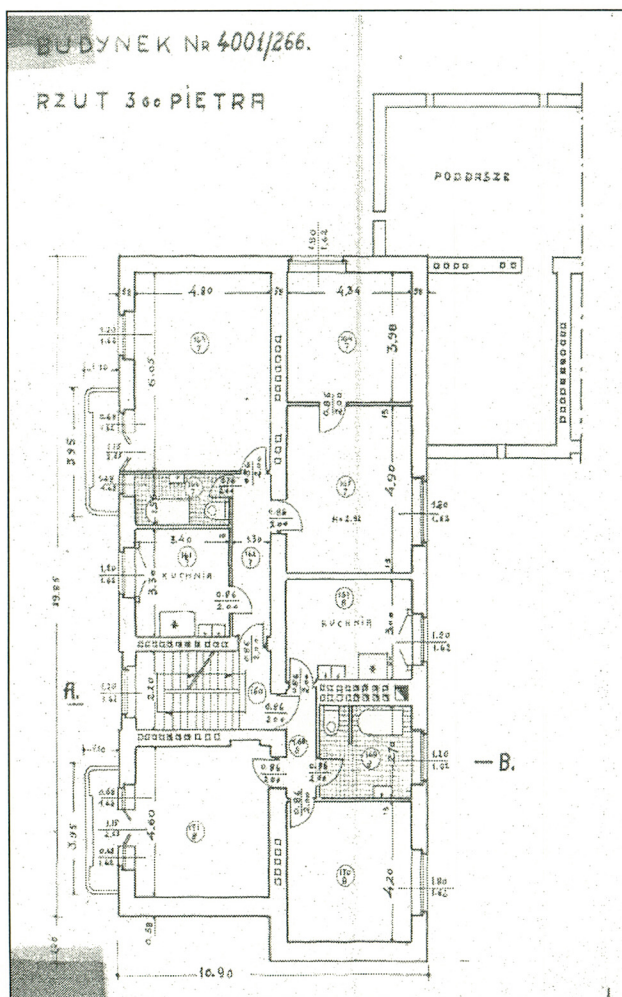
GDYNIA - OKSYWIE ul. SMIDOWICZA 57 - rzut typowej kondygnacji
(opracowano na podstawie rysunków projektu instalacyjnego - zbiory Zarządcy obiektu)

G D Y N I A - O K S Y W I E
ul. Śmidowicza 53, 55, 57
 (gmina Gdynia, powiat m. Gdynia, woj. pomorskie)

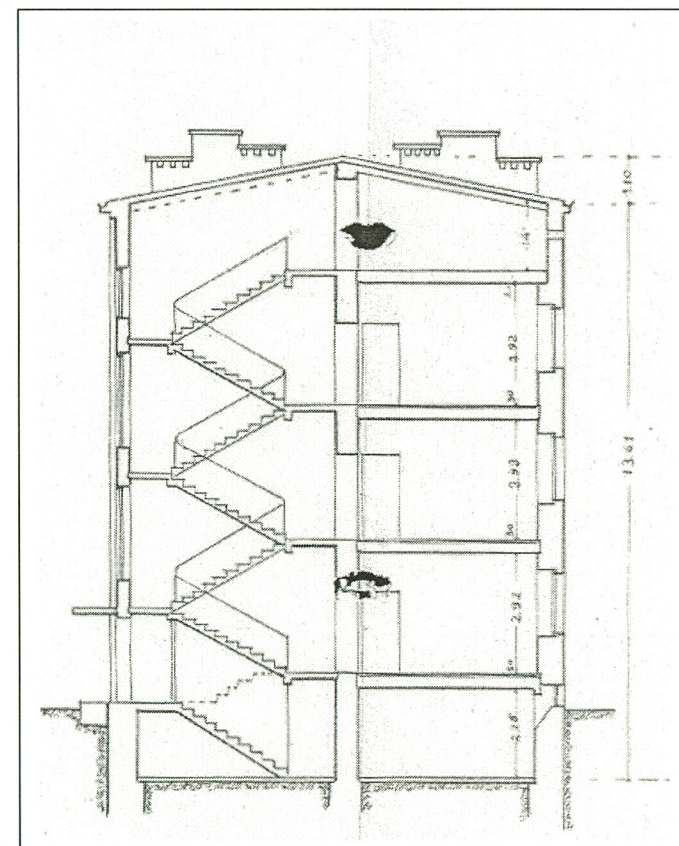
**ZESPÓŁ WIELORDZINNYCH
 DOMÓW MIESZKAŁNYCH**
 Funduszu Kwaterunku Wojskowego

Zawartość załącznika:

- rzut 3-ciej kondygnacji – ul. Śmidowicza 53
- przekroje – ul. Śmidowicza 53
- ~~fotografie – ul. Śmidowicza 53~~

przekrój A-A

przekrój B-B

G D Y N I A - O K S Y W I E
ul. Śmidowicza 53, 55, 57
 (gmina Gdynia, powiat m. Gdynia, woj. pomorskie)

**ZESPÓŁ WIELORDZINNYCH
 DOMÓW MIESZKALNYCH**
 Funduszu Kwaterunku Wojskowego

Zawartość załącznika:

- fotografie – ul. Śmidowicza 53

fot.3

fot.5

fot.4

fot.6

fot. 7

fot. 8

fot.9

fot.10

fot.11

fot.12

G D Y N I A - O K S Y W I E
ul. Śmidowicza 53, 55, 57
 (gmina Gdynia, powiat m. Gdynia, woj. pomorskie)

ZESPÓŁ WIELORDZINNYCH
DOMÓW MIESZKALNYCH
Funduszu Kwaterunku Wojskowego

Zawartość załącznika:

- fotografie – ul. Śmidowicza 53

fot.13

fot.14

fot.15

16 fot.

fot.17

fot. 18

9 fot.19

fot.20

fot.21

fot.22

G D Y N I A - O K S Y W I E
ul. Śmidowicza 53, 55, 57
(gmina Gdynia, powiat m. Gdynia, woj. pomorskie)

**ZESPÓŁ WIELORDZINNYCH
DOMÓW MIESZKALNYCH**
Funduszu Kwaterunku Wojskowego

Zawartość załącznika:

- fotografie – ul. Śmidowicza 55

fot. 23

fot. 24

fot. 25

fot. 26

fot.27

fot.28

fot.29

fot.30

fot.31

GDYNIA - OKSYWIE
ul. Śmidowicza 53, 55, 57
(gmina Gdynia, powiat m. Gdynia, woj. pomorskie)

**ZESPÓŁ WIELORDZINNYCH
DOMÓW MIESZKALNYCH**
Funduszu Kwaterunku Wojskowego

Zawartość załącznika:

- fotografie – ul. Śmidowicza 57

fot.32

fot.34

fot.33

fot.35

fot. 37

fot. 39

fot.40

fot.38

fot.41